
 <p>Gemeente Roosendaal</p>	Schriftelijke vraag
	
Datum	6 december 2017
Onderwerp	IOAW uitkering en sollicitatieplicht
Betreft het een raadsvoorstel/raadsmededeling in de cyclus?	Nee <i>*betreft toelichtende vragen van technische aard</i>
Beleidssterrein	Omgeving
Portefeuillehouder	Verbraak

Inleiding

De VLP heeft in gesprek met mensen over de IOAW geconstateerd dat er een aantal opmerkelijke zaken zijn, die verband houden met het ingerichte toekenningssysteem en cliëntaanpak van het Werkplein. Met name in die gevallen dat er een beroep op de regeling wordt gedaan, wanneer mensen na de WW-periode een aanvulling zoeken op de wel gevonden parttime baan, maar er niet in zijn geslaagd een baan te vinden volledig die voorziet in het levensonderhoud.

Mensen worden na hun aanvraag bij het Werkplein in sporen gecategoriseerd, waarbij er geen of nauwelijks focus ligt op doorstroming van sporen 3 en 4 naar betaald werk. Niet alle mensen die een beroep moeten doen op de IOAW zijn 100% werkeloos en hebben een inkomensbron die echter niet toereikend is.

Dit in tegenstelling tot uitkeringsgerechtigden in spoor 1 en 2 (goed bemiddelbaar vanwege opleiding of ervaring en het feit dat hij/zij op dit moment al een parttime baan heeft) waarmee de cliëntondersteuner frequent overleg heeft en die aan de sollicitatieplicht moeten voldoen. Echter gaat het bij de IOAW soms niet om een volledige bijstandsuitkering maar om een aanvulling tot het bijstandsniveau.

Deze mensen die boven de 50, soms bijna 60 zijn, deels betaald werk verrichten en gericht solliciteren, moeten toch met een wekelijks of tweewekelijkse frequentie op gesprek komen bij de cliëntbegeleider. Er wordt ze alternatief werk aangeboden dat niet past of onder het kunnen is van de persoon in kwestie.

Het bemiddelen of coachen van mensen die weer aan de slag moeten, die deels al inkomsten hebben maar slechts een beroep doen op de aanvulling, lijkt gepaard te gaan met inzet van veel tijd en middelen door de cliëntbegeleider en met het uitoefenen van veel druk om met spoed een functie onder het niveau te aanvaarden. Dit werkt averechts omdat het aangeboden werk niet passend is en de uitkering per maand bijvoorbeeld slechts € 200 bedraagt.

Om inzicht te krijgen in deze systematiek wil de VLP graag het volgende weten:

- 1) Waarop baseert het Werkplein Hart van West Brabant dat een 55-plusser, na een WW-periode van ruim drie jaar waarin ook intensief is gezocht naar een volledige en passende baan, bij binnenkomst op het Werkplein goed bemiddelbaar is?
- 2) Klopt de in de inleiding beschreven analyse? Zo niet, op welke punten kun u ons aanvullen?

- 3) Wat is de reden om mensen die al ander betaald werk doen en gericht op niveau solliciteren of opdrachten proberen binnen te halen, toch zeer frequent op gesprek te vragen, in tegenstelling tot mensen die geen andere inkomsten hebben en derhalve volledig aangewezen zijn op de IOAW? Graag een toelichting
- 4) Welke reden is er om van personen die gebruik maken van de IOAW tot ca. € 250 per maand, toch te verlangen dat het bestaande dienstverband wordt vervangen door ander werk onder hun niveau of met spoed parttime werk onder hun niveau erbij te zoeken en te accepteren waardoor het bedrag wordt gecompenseerd dat nu als aanvulling op het bijstandsminimum uit de IOAW ontvangt? De cliënt is immers in staat om andere inkomstenbronnen aan te boren en slechts voor een beperkte aanvullend beroep te doen op de voorziening. Graag een toelichting
- 5) Wat is het omslagpunt voor een waardevolle tijdsinvestering van de cliëntbegeleiders? Dit in relatie tot lage uitkeringsbedragen en al bestaande, maar onvoldoende, betaald werk.

Namens de VLP-fractie
Arwen van Gestel

Wij beantwoorden de vragen als volgt:

De IOAW kent in tegenstelling tot de Participatiewet geen vermogenstoets. De IOAW geldt voor alle mensen die vanaf hun 50ste levensjaar werkloos worden. Daarnaast geldt voor zowel de IOAW als de Participatiewet dat het doel is om zo snel mogelijk werk te vinden, daarvoor actief te solliciteren en aangeboden werk te accepteren ook als dat niet aansluit bij uw opleiding en werkervaring.

Vraag 1 en 2:

Alle klanten (mensen met een uitkering in het kader van de Participatiewet, IOAW, IOAZ of BBZ) die zich bij het Werkplein Hart van West-Brabant melden worden op basis van een eerste diagnose in respectievelijk doelgroep A, B of C ingedeeld. Aan de hand van diverse vragen wordt een indeling naar doelgroep gemaakt.

Doelgroepindeling:

- Doelgroep A: De focus voor de klanten uit doelgroep A ligt op directe bemiddeling naar de arbeidsmarkt. Het Werkgeversservicepunt (WSP) bemiddelt A-kandidaten naar werk.
- Doelgroep B: De focus bij doelgroep B ligt op het verkleinen van de afstand naar de arbeidsmarkt en begeleiding naar betaald werk. Het doel voor deze doelgroep is toeleiding naar de A-klantgroep. Door middel van het inzetten van instrumenten wordt gewerkt aan het bemiddelbaar maken van deze doelgroep.
- Doelgroep C: De focus bij klanten uit doelgroep C ligt niet op bemiddeling naar de arbeidsmarkt, maar op de waarde van meedoen en het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten, het gaat hierbij niet om loonvormende arbeid. Deze klanten hebben vanwege in de persoon gelegen factoren namelijk (nog) geen arbeidsmarktperspectief. Voor sommige klanten geldt bijvoorbeeld een ontheffing van de re-integratieplicht wegens medische redenen. Een belangrijk instrument dat voor deze doelgroep ingezet wordt is Werkplein Actief (maatschappelijke participatie).

Naast de bovenstaande doelgroepindeling heeft het Werkplein Hart van West-Brabant speciale aandacht voor jongeren en ouderen (50+). Er zijn klantmanagers die zich specifiek inzetten voor deze doelgroepen. Hierbij nog opgemerkt dat het Werkplein niet met een cliëntbegeleider werkt maar met klantmanagers. De klantmanager werk begeleidt de klant in het proces naar werk en de klantmanager inkomen zorgt voor de inkomensvoorziening.

Vraag 3 en 4:

De dienstverlening van het Werkplein is geënt op de doelgroepindeling van de betreffende klant. Klanten die dicht bij de arbeidsmarkt staan zullen frequenter contact hebben met hun klantmanager dan klanten die zijn ingedeeld in doelgroep C. Met een uitkering op grond van de IOAW wordt voorkomen, dat de betreffende klant een beroep moet doen op de Participatiewet (met strengere toegangseisen). Maar net als bij de Participatiewet geldt dat werk boven uitkering gaat. Het gaat hierbij om algemeen geaccepteerde arbeid dit hoeft dus niet per definitie aan te sluiten bij opleiding en werkervaring. Hierbij wordt wel zoveel als mogelijk aansluiting gezocht bij de kennis en vaardigheden van de klant.

Vraag 5:

De voorkeur voor zowel de klant als het Werkplein (en gemeenten) is om in eigen levensonderhoud te voorzien middels een inkomen uit werk. Hierdoor hoeft de klant geen aanspraak te maken op gemeenschapsgeld en is sprake van een zinvolle tijdsbesteding in de maatschappij. Ook bij een lagere uitkering richten we ons het verkrijgen van parttime werk om volledig uitkeringsonafhankelijk te worden. De gehanteerde doelgroep indeling is daarmee leidend voor de tijdsinvestering van de klantmanager.

Hans Verbraak,
Wethouder Arbeidsmarkt en Economie

